

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **I. P.**, zastoupeného opatrovníci M. B., pracovníci Krajského soudu v Plzni, adresa pro doručování: Veleoslavínova 40, Plzeň, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 22. 1. 2003, čj. OAM-1047/AŘ-2002, vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 60 Az 31/2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 2. 2004, č. j. 60 Az 31/2003 - 23,

t a k t o:

- I. Řízení se **z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k poštovní přepravě dne 9. 4. 2004 a doručenou Krajskému soudu v Plzni dne 13. 4. 2004 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku uvedeného soudu ze dne 27. 2. 2004, č. j. 60 Az 31/2003 - 23. Tímto rozsudkem byla zamítnuta žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí ministra vnitra, jímž byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 21. 6. 2001, čj. OAM-2566/VL-14-P07-2000. Tímto rozhodnutím byl zamítnut návrh žalobce na zahájení řízení o udělení azylu (nyní žádost o udělení azylu) podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 5. 2004, č. j. 60 Az 31/2003 - 48, nebyl stěžovateli ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Toto usnesení bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2004, č. j. 3 Azs 171/2004 - 65, a věc byla vrácena Krajskému soudu k Plzni k dalšímu řízení, v němž se měl krajský soud podrobněji zabývat majetkovými poměry žalobce a jejich vlivem na splnění předpokladu osvobození od soudních poplatků nezbytného pro ustanovení zástupce soudem.

Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 1. 2005, č. j. 60 Az 31/2003 - 76, nebyl žalobci ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 2. 2004, č. j. 60 Az 31/2003 - 23. Současně byl stěžovatel vyzván k tomu, aby si ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení zvolil zástupcem advokáta, jinak bude kasační stížnost odmítnuta.

Pokus o doručení tohoto usnesení stěžovateli se nezdařil, zásilka se dne 2. 2. 2005 vrátila zpět soudu s tím, že se adresát odstěhoval bez udání adresy. Dne 3. 2. 2005 zjistil soud telefonicky, že žalobce dne 24. 7. 2004 ukončil pracovní poměr u společnosti A&S E., s. r. o. a vrátil se s těhotnou manželkou zpět do Lotyšska. Soud se poté písemně dotázal Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie a Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Plzeň, oddělení cizinecké policie Cheb, zda je žalobce stále hlášen na adrese B. 43, A., či zda je správná informace o tom, že opustil Českou republiku. Přípisem ze dne 15. 2. 2005 sdělilo soudu Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, mu není známa jiná adresa žalobce než B. 43, A. Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Plzeň, oddělení cizinecké policie Cheb, soudu dne 25. 2. 2005 sdělilo, že žalobce je stále hlášen na adrese B. 43, A., a že dne 21. 2. 2005 bylo na této adrese provedeno šetření, přičemž zvonek ani schránka nebyly označeny jménem žalobce a v době kontroly na zvonění nikdo nereagoval.

Jelikož je stěžovatel neznámého pobytu, byla mu usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 3. 2005, č. j. 60 Az 31/2003 - 86, podle § 29 odst. 3 o. s. ř. použitého přiměřeně podle § 64 s. ř. s. ustanovena opatrovnící M. B., pracovnice Krajského soudu v Plzni. Usnesení nabylo právní moci dne 19. 3. 2005.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 zákona o azylu ve znění účinném do 12. 10. 2005 soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci. V souzené věci není sporu o tom, že místo pobytu stěžovatele na území České republiky není známé; tato skutečnost přetrvává již od února 2005 a Nejvyšší správní soud si ji před vydáním svého rozhodnutí ověřil z internetové databáze žalovaného. Bylo tedy konstatováno, že stěžovatel je neznámého pobytu, a k ochraně jeho práv mu byla krajským soudem ustanovena opatrovnice. Rozhodnutí ve věci samé brání v souzené věci skutečnost, že bez stěžovatelovy součinnosti není možné odstranit nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti spočívající v povinném zastoupení stěžovatele advokátem; bez toho, že by byl stěžovatel zastoupen advokátem, nelze o kasační stížnosti meritorně rozhodnout. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 33 zákona o azylu ve znění účinném do 12. 10. 2005 usnesením rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu na priznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

